

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 549/2023-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej JUDr. Evou Hencovskou, advokátkou, Bajzova 2, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 17Em/3/2023 (pôvodne sp. zn. K2-17Em/4/2022) a postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B3-38Em/4/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 17Em/3/2023 (pôvodne sp. zn. K2-17Em/4/2022) a postupom Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B3-38Em/4/2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Košice **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. 17Em/3/2023 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **500 eur**, ktoré **s ú** jej **p o v i n n é** vyplatiť Mestský súd Košice v sume **250 eur** a Mestský súd Bratislava II v sume **250 eur** do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Košice a Mestský súd Bratislava II **s ú** **p o v i n n é** spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľke trovy konania **530,85 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-17Em/4/2022 a postupom Mestského súdu Bratislava II a Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B3-38Em/4/2022. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal Mestskému súdu Košice konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej finančné zadostučinenie 2 500 eur od Mestského súdu Košice a 2 500 eur od Mestského súdu Bratislava II a Mestského súdu Bratislava III, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je matkou maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Dňa 5. augusta 2022 doručila Okresnému súdu Košice II návrh na výkon rozhodnutia, ktorým sa domáhala, aby príslušný súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 19P/212/2017 zo 16. apríla 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/107/2021 z 26. apríla 2022, ktorým súd manželstvo sťažovateľky so [REDAKOVANÉ], rozviedol, maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti a upravil styk otca s maloletým dieťaťom, ktorého zároveň zaviazal aj k plneniu vyživovacej povinnosti v určenom rozsahu. Keďže otec ani na základe opakovaných výziev dieťa sťažovateľke neodovzdal, sťažovateľka podala návrh na výkon rozhodnutia. Dôvodom, pre ktorý podala návrh na Okresnom súde Košice II, bola skutočnosť, že naposledy malo maloleté dieťa pobyt na Tomášikovej 5 v Košiciach. Od 30. októbra 2019 sa dieťa reálne aj napriek nesúhlasu matky zdržiavalo s otcom v Rusku. Všetky konania týkajúce sa maloletej boli vedené na súdoch prvej a druhej inštancie v Košiciach.

3. Okresný súd Košice II rozhodol uznesením pod sp. zn. 17Em/4/2022 z 26. augusta 2022 o prenesení príslušnosti na Okresný súd Bratislava III z dôvodu, že to vyžaduje záujem maloletej, keďže v obvode tohto súdu má zákonným spôsobom určené bydlisko.

4. Okresný súd Bratislava III konajúci pod sp. zn. 38Em/4/2022 zaslal 28. decembra 2022 prípis Úradu práce sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ÚPSVR“), aby u sťažovateľky zistili, kde má maloletá miesto obvyklého pobytu a kde sa nachádza. Dňa 24. januára 2023 bolo ÚPSVR zistené, že sťažovateľka nemá vedomosť, kde sa maloletá nachádza, keďže s ňou nie je v kontakte.

5. Sťažovateľka poukazuje na to, že od 1. júna 2023 prešiel výkon súdnictva v danej veci z Okresného súdu Bratislava III na Mestský súd Bratislava II, pričom Mestský súd Bratislava II nesúhlasil s prenesením príslušnosti z Okresného súdu Košice II, preto predložil vec Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o príslušnosti, kde bola vec vedená pod sp. zn. 15NcP/19/2023.

6. Krajský súd v Trnave 25. augusta 2023 postúpil vec na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave, keďže zastával názor, že vec mu bola nesprávne predložená Mestským súdom Bratislava II, po jeho nesúhlase s postúpením veci Okresným súdom Košice II (sp. zn. B3-38Em/4/2022) na rozhodnutie

o príslušnosti. V danej veci mal podľa Krajského súdu v Trnave rozhodovať o príslušnosti nadriadený súd, teda Krajský súd v Bratislave.

7. Uznesením sp. zn. 8NcC/15/2023 z 28. septembra 2023 Krajský súd v Bratislave rozhodol o tom, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava II s prenesením príslušnosti z Okresného súdu Košice II je dôvodný a na konanie vo veci je príslušný Mestský súd Košice.

8. Z vyžiadaného spisového materiálu ústavný súd zistil, že spis sp. zn. K2-17Em/4/2022 bol vrátený Mestskému súdu Košice 14. novembra 2023 a aktuálne je vedený pod novou sp.zn.17Em/3/2023. Dňa 22. novembra 2023 Mestský súd Košice vyzval sťažovateľku na oznámenie miesta pobytu maloletej.

9. Ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 549/2023 z 28. novembra 2023 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v časti, v ktorej sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-17Em/4/2022 a postupom Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B3-38Em/4/2022. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

10. Sťažovateľka uvádza, že od podania návrhu na výkon rozhodnutia 5. augusta 2022 až dosiaľ dochádzalo iba k presunu príslušnosti súdu bez toho, aby boli vo veci reálne vykonané akékoľvek úkony, ktoré by smerovali k výkonu rozhodnutia. Nemožno pritom podľa nej opomenúť, že ide o výkon rozhodnutia v rodinnoprávnych veciach, kde je promptný postup nevyhnutný.

11. Sťažovateľka poukazuje na to, že sa nevie domôcť toho, aby videla svoje vlastné dieťa, keďže súdy napriek tomu, že vydali rozhodnutie, ktorým dieťa zverili do osobnej starostlivosti sťažovateľky, nedokážu sťažovateľke poskytnúť pomoc pri jeho vymožení. Na súdy sa obracia v dobrej viere a v nádeji, že súdy ako autorita jej poskytnú ochranu jej rodičovských práv, avšak dosiaľ bezvýsledne.

12. Podľa názoru sťažovateľky neprimerane dlhé obdobie nečinnosti všeobecných súdov zakladá v jej právnej veci neodôvodnené prietahy a porušuje jej ústavou a dohovorom garantované práva.

III.

Vyjadrenia mestských súdov

III.1. Vyjadrenie Mestského súdu Košice:

13. Mestský súd Košice k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. 1SprV/1062/2023 z 27. decembra 2023, ktorého súčasťou je aj prehľad úkonov v napadnutom konaní.

14. Mestský súd Košice poukázal na to, že vec vedená pod sp. zn. 17Em/4/2022 sa na súde od 5. decembra 2022, keď bola postúpená Okresnému súdu Bratislava III, až do 14. novembra 2023, keď bola vrátená Krajským súdom v Bratislave, nenachádzala. Zbytočné

prieťahy v konaní nemožno podľa jeho názoru posudzovať a vyhodnotiť ako nečinnosť Okresného súdu Košice II, teraz Mestského súdu Košice.

III.2. Vyjadrenie Mestského súdu Bratislava II:

15. Mestský súd Bratislava II k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. 1Spr/98/2023 z 27. decembra 2023, v ktorom zastáva názor, že konal v zásade plynulo a bez prieťahov. Pokiaľ ústavný súd vysloví, že pred súdom prvej inštancie vzhľadom na celkovú dĺžku konania, ktorá sa objektívne javí ako neprimeraná, bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, rozhodnutie o sťažnosti a výške finančného zadosťučinenia ponecháva plne na posúdení ústavného súdu bez predloženia záverečného návrhu.

16. Sťažovateľka nevyužila právo podať k posudzovanej veci repliku.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

17. Podstatou argumentácie sťažovateľky je námetka porušenia už označených práv zaručených ústavou a dohovorom postupom Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B3-38Em/4/2022 a postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 17Em/3/2023 (pôvodne sp. zn. K2-17Em/4/2022), ktorých predmetom je výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletého.

18. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

19. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku a čl. 12 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (resp. účastníkov konania) a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení procesných kódexov so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

20. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona (civilné mimosporové konania) sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Povinnosť súdu konať v civilnom mimosporovom konaní bez prieťahov je vyjadrená napr. aj v § 30 CMP, podľa ktorého po začatí konania postupuje súd v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá, ďalej v § 31 CMP, podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní, ale aj v § 34 CMP, ktorým je vylúčená aplikácia ustanovení Civilného sporového poriadku o koncentrácii konania (vrátane sudcovskej koncentrácie konania).

21. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sa skúma vždy

s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

22. Vzhľadom na špecifickosť dotknutého konania je potrebné uviesť, že postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia o starostlivosti maloletých detí bude v zásade vždy odlišný, pretože je závislý od konkrétnych okolností prípadu (m. m. IV. ÚS 452/2013). Nevyhnutné je pritom dôsledne prihliadnuť v každej fáze konania o výkon rozhodnutia na záujem maloletého dieťaťa. Súd teda nemôže len mechanicky vychádzať z úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vykonateľnom rozhodnutí, je povinný neustále vyhodnocovať, či nútený výkon rozhodnutia je v záujme maloletého (m. m. II. ÚS 375/2015).

23. Pri hodnotení, či súd v konaní o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti maloletých detí konal bez zbytočných prietáhov a či konal sústredene, je potrebné zohľadniť uvedené špecifiká. Nemožno preto automaticky vychádzať z dĺžky konania, početnosti procesných úkonov súdu alebo z efektivity, akú jeho činnosť dosiahla (m. m. IV. ÚS 452/2013, II. ÚS 183/2019).

24. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o výkon rozhodnutia vo veciach starostlivosti o maloletých tvorí štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov a napriek špecifickej povahe takéhoto konania vyžadujúcej citlivý prístup orgánov verejnej moci ho v zásade nemožno považovať za zložitú vec.

25. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom. V rámci hodnotenia prípadných zbytočných prietáhov v napadnutom konaní z hľadiska druhého kritéria ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by signalizovali akýkoľvek podiel sťažovateľky ako účastníčky konania na predĺžení napadnutého konania.

26. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup súdov v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

27. K tomuto kritériu je potrebné v prvom rade uviesť, že samotné konanie o výkon rozhodnutia, ktoré začalo v auguste 2022, sa ku dňu podania ústavnej sťažnosti, teda po roku a pol, nachádza v bode, keď bola určená príslušnosť všeobecného súdu, čo je už samo osebe vzhľadom na predmet konania ústavne neakceptovateľné.

28. Z prehľadu procesných úkonov uvedených v časti I tohto nálezu vyplýva, že prietahy vo vykonávanom konaní vznikli predovšetkým neefektívnym postupom konajúcich súdov. Okresný súd Košice II rozhodol uznesením z 26. augusta 2022 o prenesení príslušnosti na Okresný súd Bratislava III s odôvodnením, že to vyžaduje záujem maloletej, keďže v obvode tohto súdu má zákonným spôsobom určené bydlisko, pričom vychádzal len zo skutočnosti, že sťažovateľka, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zmenila svoj trvalý pobyt. To, či ide

skutočne o bydlisko maloletej, ani ďalšie okolnosti prípadu Okresný súd Košice II nevzal do úvahy. I vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2023, že na konanie vo veci je príslušný Mestský súd Košice, ústavný súd považuje postup pôvodne Okresného súdu Košice II bez toho, aby došlo k zmenám podmienok vykonávacieho konania, za nesústreďený a neefektívny.

29. K vzniku prietáhov v posudzovanom konaní prispel podľa názoru ústavného súdu však i Mestský súd Bratislava II (pôvodne Okresný súd Bratislava III), ktorý bol od januára 2023 až do predloženia veci Krajskému súdu v Trnave pol roka nečinný a následne nesprávne predložil vec Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o príslušnosti, pričom správne mala byť vec predložená Krajskému súdu v Bratislave. Uvedený postup, ktorý predĺžil vykonávacie konanie o ďalšie 4 mesiace, nemožno považovať za taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza.

30. Ústavný súd dospel k názoru, že dĺžka rozhodovania Mestského súdu Košice a Mestského súdu Bratislava II v napadnutom konaní je celkom zjavne neprimeraná a že ich nesústreďeným a neefektívnym postupom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku rozhodnutia).

V.

Príkaz konať vo veci a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

31. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd prikázal Mestskému súdu Košice podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konať v predmetnej veci bez zbytočných prietáhov, pretože ku dňu prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené (bod 2 výroku rozhodnutia).

32. Sťažovateľka si v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie po 2 500 eur od Mestského súdu Košice, ako aj od Mestského súdu Bratislava II.

33. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

34. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci považoval za potrebné priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie. Pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky okolnosti danej veci, predovšetkým však privilegovaný predmet konania, ako aj nesústreďený a neefektívny postup súdov v konaní o výkon rozhodnutia, ktoré sa po roku a pol od podania návrhu nachádza v podstate na začiatku. Majúc na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy po 250 eur sťažovateľke od Mestského súdu Košice a od Mestského súdu Bratislava II za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku rozhodnutia).

35. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplataenia.

VI. Trovy konania

36. Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním právnu zástupkyňou.

37. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2022, ktorá bola 1 252 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2023. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2023 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 208,67 eur. Takto stanovená odmena predstavuje pri dvoch úkonoch 417,34 eur, s režijným paušálom 2 x 12,52 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) spolu 442,38 eur. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľkou dane z pridanej hodnoty, uvedená celá suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešnej sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia 530,85 eur (bod 4 výroku rozhodnutia).

38. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia sú povinné spoločne a nerozdielne Mestský súd Košice a Mestský súd Bratislava II uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2024

**Peter Molnár
predseda senátu**